

GODS ALARM

Lezen: 1 Joh. 2:20, 26 en 27; Nehemia 6:12

Eén van de gezegende kenmerken van de wedergeboorte is innerlijke registratie. Wat is die innerlijke registratie? Het is de stem van de Heilige Geest. De Heilige Geest houdt als het ware alles tegen het licht van de Here Jezus. En als we met ons hele wezen afgestemd zijn op de Heer, merken we zo door de Heilige Geest op wat de bron is, de herkomst, van alles wat er op ons afkomt aan indrukken, gebeurtenissen of personen. Zo zegt Nehemia: “Want ik merkte duidelijk, dat God hem niet gezonden had.” De Heilige Geest werkt in dit opzicht als een soort alarm van God. Johannes noemt deze innerlijke registratie zalving en wel in verband met het gevaar van misleiding. Dat is de negatieve kant van de zalving. Er is ook een positieve kant van de zalving, maar in dit artikel beperken we ons tot de “alarmwerking” van de zalving van de Heilige Geest.

Blijft in Hem

Meteen vanaf de eerste dag dat we de Heer leerden kennen, ontvingen we die nieuwe mogelijkheid in ons om de bron van een indruk te herkennen. Waarschijnlijk kent ieder kind van God deze ervaring, dat hij of zij, vlak na de bekering al, ergens een onbehagelijk gevoel over kreeg, een onverklaarbare indruk die zei: “Pas op, dit is niet goed, dit is niet van de Heer!” Maar helaas gebeurt het dat we, in plaats van deze mogelijkheid te ontwikkelen en te verfijnen, haar gaandeweg verliezen. Johannes kent die tendens en daarom zegt hij: “Wat u betreft, wat gij van den beginnen gehoord hebt, moet in u blijven” (1 Joh. 2:24) en even verder zegt hij: “Blijft in Hem.” Hoe belangrijk is het om die eerste ervaring van innerlijke registratie vast te houden en te ontwikkelen! Dat betekent niet dat we achterdochtige mensen worden, maar dat we die eerste “prikjes” van de Geest leren opmerken en goed leren te interpreteren.

Op een dag gingen mijn vrouw en ik op de fiets boodschappen doen. Halverwege kreeg ik de sterke neiging om weer terug naar huis te gaan. Ik vond het vreemd en ik wilde natuurlijk de stemming niet bederven, dus ik riep mijzelf tot de orde (dacht ik) en we fietsten verder. Toen we de winkel uit kwamen, bleken we bestolen te zijn. Ik ging in gedachte terug naar dat moment waarop ik die neiging kreeg om naar huis te gaan. Mijn conclusie was dat de Heer de diefstal had toegelaten om mij weer te leren om de waarschuwendende stem van de Heilige Geest te herkennen. Ik was dat blijkbaar kwijtgeraakt. Onlangs was ik erg druk op mijn werk en ik had de neiging om wat overwerk te gaan doen, maar de Heer zei: “Het is genoeg geweest. Je bent moe. Wees verstandig en ga naar huis.” Ik gehoorzaamde, maar toen ik tweehonderd meter

op weg naar huis was, kwam er een stem in mij: “Ga terug, ga terug, je bent wat vergeten!” Ik dacht diep na, maar ik kon niets bedenken wat ik vergeten zou kunnen zijn. Ik fietste verder, maar het leek alsof die stem steeds sterker werd: “Je bent wat vergeten te doen. Ga terug!” Was het de Heer? Toen bedacht ik mij dat er een eerste indruk aan vooraf gegaan was en wel een indruk die mij vrede gaf. Ik was bereid geweest om langer te blijven, maar de gehoorzaamheid aan die stem die zei: “Wees verstandig en ga naar huis,” had me vrede gegeven. Die andere stem die zei: “Ga terug!” was opdringerig en bindend. Ik besloot dat de eerste stem van de Heer was en de tweede stem van Satan. Het bleek inderdaad zo te zijn.

Het zijn maar voorbeelden uit het dagelijks leven, waardoor de Heer ons geestelijk onderscheid wil leren. Zulke gebeurtenissen zijn op zich niet zo belangrijk, maar het is wel belangrijk om de geestelijke les vast te houden. Heel jong gelovigen weten soms haarfijn te onderscheiden wat wel en wat niet van de Heer is, terwijl oudere christenen met open ogen in de val lopen. We worden zo makkelijk trots en overmoedig. We handelen naar wat we ervaring noemen, maar wat in wezen ons ongeheiligde verstand is. Om Gods alarm te registreren is een absolute noodzaak. Welke broeder durft aan om halverwege zijn toespraak in de samenkomst te stoppen als hij diep van binnen merkt dat zijn spreken niet uit de Heer is? Nee, ik maak mijn praatje liever af, al is het met rode oren van schaamte, dan dat ik de afgang accepteer voor mijn publiek. Hoe klein is mijn besef van de Heilige God!

Geestelijke reactie

Het is belangrijk om geestelijk te reageren op dit geestelijk alarm. We zien hoe Nehemia reageert door eerst te bidden. Hij laat het oordeel over aan God (Neh. 6:14). Hij reageerde dus in de Geest van Christus, die, zoals Petrus zegt, “het overgaf aan Hem die rechtvaardig oordeelt” (1 Petr. 2:23). Zodra we Gods alarm horen afgaan, moeten we dus meteen op onze hoede zijn dat we, hoewel we Gods stem goed verstaan hebben, niet toch nog verkeerd reageren.

Moge de Heer ons leren om dicht aan Zijn hart te zijn.